

Sygn. akt III KO 8/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie S. B.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 16 lutego 2022 r.
wniosku Sądu Rejonowego w C.
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w C. wpłynął akt oskarżenia Prokuratury Rejonowej w C. (sygn. akt (...)) przeciwko S. B., m.in. o czyn z art. 288 § 1 k.k., polegający na tym, że „w dniu 21 marca 2021 r. w C., woj. (...), na ulicy (...) dokonał zniszczenia mienia w postaci uszkodzenia szyby w budynku Sądu Rejonowego w C., powodując straty o wartości ponad 1000 zł, na szkodę Dyrektora Sądu Rejonowego w C. I. K.”.

Sąd Rejonowy w C., właściwy do rozpoznania sprawy S.B., postanowieniem z dnia 5 stycznia 2022 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o jej przekazanie innemu sądowi równorzędnemu, motywując to faktem, iż sprawa będąca przedmiotem postępowania dotyczy zachowania oskarżonego wyrządzającego szkodę w mieniu Sądu Rejonowego w C.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie budzi wątpliwości, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 -10, poz. 68 i z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Wystąpienie takich okoliczności sygnalizuje w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy w C., sprawa bowiem dotyczy S.B., który miał wywołać szkodę w mieniu tego Sądu. Zdaniem Sądu występującego z wnioskiem, nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że Dyrektor Sądu Rejonowego w C., traktowana w postępowaniu jako osoba pokrzywdzona, złożyła wniosek o ściganie sprawcy.

Taka sytuacja bezsprzecznie w odbiorze społecznym mogłaby wywołać przekonanie o możliwości braku obiektywizmu orzekających w tej sprawie sędziów Sądu Rejonowego w C.

W związku z tym, Sąd Najwyższy w pełni podzielając argumentację sądu występującego zawarłą w uzasadnieniu postanowienia, przekazał sprawę dotyczącą S. B. Sądowi Rejonowemu w B., jako równorzędnemu Sądowi Rejonowemu w C.